

ART30 2012 10 31

Lelkednek sem Art egy kis táplálék

2012. 10. 01. hétfő

Ez az esemény annyiban tartozik az ART kategóriába, hogy rendezvényünk helyszíne (a megszűnt AUTÓKER dolgozóinak jubileumi évfordulós találkozója) az Andrassy úti Divatcsarnok Lotz-terme volt, ahol a Book Café üzemel.

A mennyezeti képeket Lotz Károly és Feszty Árpád készítették

2012. 10. 06. szombat

Rendkívüli napon, rendkívüli SZALON. Kulturális ismeretterjesztés történt! A két doktor Brüsszelben járt és információkat hoztak, nevezetesen:

A Képregény Múzeumról és a Kakaó és Csokoládé Múzeumról. Most már többet tudok Victor Hortáról és a csokoládéről is. Köszönöm.

2012. 10. 10. szerda

Pesti Színház

SPIRÓ György
Príma környék
komédia

Sunyi Bá
Julika
Férj
Feleség
Nő
Anyja
Lány
Öreg
Három férfi
(hajlék, törökök, öregek)
Három nő
(törökök, öregasszonyok)

HEGEDŰS D. GÉZA
HERCZEG ADRIENN
CSÖRE GÁBOR
JÁRÓ ZSUZSA
BORCSÓK ENIKŐ
IGÓ EVA
PETER KATA
KERES EMIL
GERE DÉNES ÁKOS
KOCÓS GÁBOR
LÁZÁR BALÁZS
GILICZE MÁRTA
HORVÁTH VERONIKA
VARGA KLÁRI

Továbbá: Bálint Mária, Bódis Iren, Bódi György, Szatmári Liza, Szécsi Vilma

Diszkrét: KHELL'CSÖRSZ
Jelmez: LISZTOPÁD KRISZTINA
Dramaturg: RADNÓTI ZSUZSA
Súgó: Zsolnay Andrea Ügyelő: Róthier Balázs
A rendező munkatársa: Várnai Ildikó

Rendező: **MARTON LÁSZLÓ**

Bemutató: 2012. október 12.

Mindig várakozta tal ésemény a színházi életben egy új Spíró-dráma ősbemutatója. Különösen most, amikor hosszú évek óta nem jelentkezett új darabbal.

A *Príma környék* egy vidéki öregek otthonában játszódik, melynek Édes otthon a bizalomgerjesztő neve. De Spíró György soha nem hazudolja meg önmagát, mindig meglepetéseket tartogat: most se a kedves vagy nehéz sorsú öregekről ír, hanem azok legkezelebbi hozzátartozóiról, akik bontósodó terhelten, hosszú idő után, most látogatják meg újra szeretteiket. A darab tehát valójában egy hétköznapi látogatás története lenne, de a háttérben különös, titokzatos események zajlanak a vendégszerető közönség felvő otthonában és nemcsak a háttérben, hanem a szereplők lelkivilágában is.

Spíró keserű komédiája a szórakoztató mesélés felszíné alatt fontos, szembesítő kérdéseket vet fel, s mint minden színpadi művében, ebben is metsző pontossággal beszél jelenkori, közösségi állapotainkról, mentalitásunkról, veszélyes öngazólási kísérleteinkről. *A Príma környék* komédiaként ragyogva veri, dermed meg. Teljesen reális világ alaphelyzetből jut el a körtémet a szürreális végkifejlethez, amely – és ez az igazán meghökkentő nem is annyira elképzelhetetlen. (Egressy Zoltán)

Spíró György az idén erre a darabjára megkapta a rangos Szép Ernő-díjat.

Az írói regéja szoros kapcsolatú a Vigaszínházhoz. Emlékeztetés siker volt a Vágház az *Árnyék* írásakor, az *Életfű* írásáig a Pestiben. Mostani előadást Marton László rendezte, és mindkettőben fontos szerepet játszott Hegedűs D. Géza. Most harmadszor találkoznak így, hárman egy nagyon fontosnak ítélt, kortárs magyar dráma ősbemutatóján.

zöld számunk: 06 80 204 443 www.vigaszinhaz.hu Kövessen minket a Facebookon is!

Jegyek válthatók a Vigaszínház jegypénztárában: XIII. kerület, Szent István körút 14. tel.: 329 2340, a Pesti Színház jegypénztárában: V. kerület, Váci u. 9. tel.: 206 5557, a Szervezési Osztályon: XIII. kerület, Pannónia u. 8. tel./fax: 329 3920/329 3921.

A színház partnerei:

Előre bocsátom, hogy az előadás hatalmas tapsot kapott, és 2012-ben Spíró György – nek ezt a darabját Szép Ernő-díjjal jutalmazták!.

Neves író, neves rendező, neves szereplők és valahogy nem jött össze mégsem!

Mi lehet akkor a baj, ha mindenki jól teszi a dolgát és az eredmény mégsem tökéletes?

Az előadás bemutatója szombaton volt, de mi szerdán, valamelyik főpróbát láthattuk, tehát még volt idő a javításra, amennyiben a rendező sem látta elég „frappánsnak” az előadást, a bemutató előtt. Hogy erre került-e sor, nem tudom!

A darab egy személyre van építve, Sunyi Bá-ra, az Édes otthon (öreges otthon) mindenesére. Ő az aki fogadja a vendégeket, látogatókat, és addig beszélget velük, amíg a „Főnéni” a Julika meg nem érkezik, mert Julika tudta nélkül nem történhet semmi az otthonban, azaz a látogatókat sem engedheti be az „Aranyos kis öregekhez”. És a látogatók várnak, közben Sunyi Bá-val beszélgetnek.

Sunyi Bá mindent elmond a hozzátartozóknak, mindent... Az otthonban levő idősök hozzátartozói, azonban csak annyit hallanak meg az elmondottakból, amennyire nyitott fülük, szívük van, semmi többet. Egyébként a téma közérdekű lenne, lehet, és az is, mit kezdjünk a már nem használható öregjeinkkel mert, amíg egy idős ember „agyilag ép”, ellátja magát, nincs terhére a családjának, addig minden rendben, de azután? És akkor jön az Édes otthon, a félévenkénti látogatás, de akkor sem halljuk meg az idős ember hangját, mert még haza kellene vinni. Szomorú történet, de Spíró „komédiának” írta, kissé szürrealistára, nyilván direkt, mert így „nagyobbat szól”.

Azt írtam, hogy egy szereplőre épül a darab, a Sunyi Bá-ra, akit a Hegedűs D. Géza alakít. Lehet, hogy éppen ez a baj az előadással, hogy a Hegedűs D. „alakít”, rosszul és negédesen, kék köpenyben, ami túl új, túl ballonkabátos és nem áll természetesen a Hegedűs D-n. Lehet, hogy a rendező és a színész szerepfelfogása nem egyezik?

Csak erre tudok gondolni, mert a Sunyi Bá szerepe alaposan „meg van írva”, a hatalmat kiszolgáló, feltétel nélküli alázattal a feljebbvalója felé, gondolat nélküli cinkossággal, sunyisággal rendelkező személy, amely sok tanulsággal járna egyesekre nézve, ha járnának színházba!

Élmény volt látni, hallani (még mindig nagyon gyönyörűen beszélő) Keres Emilt a színpadon. Sajnáltam ellenben a Kocsó Gábort, akinek három jelentéktelen, szinte néma szerep jutott (a három együtt sem tett ki egyet), amikor a Budapesti Kamaraszínház vezető színésze volt már, de gondolom örül, hogy most egyáltalán van állása!

Szerintem a színdarabban szereplő „meglepetés” Örkény tollára és „egy percre” való történet. Jelen esetben azonban két óráról van szó, amit keményen „le kell ülni”. Kritika részlete a Népszabiból: Aki az első öt percben megfejt (rájön) a turpisságra, amit az író meglepetésnek szánt, annak kár végigülnie a két órát.

Az előadás díszlete semmit mondó, jelentéktelen. Az erkély első sorának két széléről a színpad két oldala nem látszik, amit egy díszlettervezőnek és/vagy a rendezőnek tudnia kellene, ezért vagy nem tervezek ajtókat a két szélre, vagy nem rendezek oda jeleneteket!

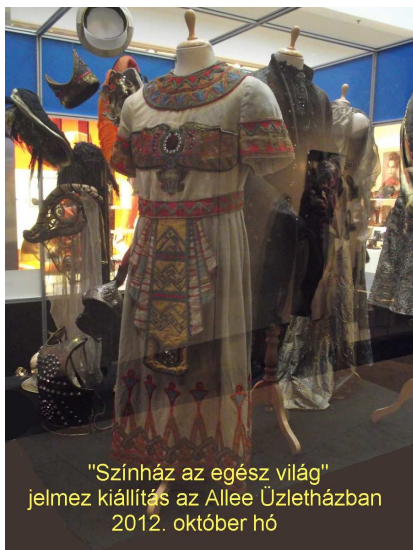
2012. 10. 11. csütörtök

Kőbányai Filmklub Filmesztéta: Kárpáti Ildikó a Leleményes Hugó című filmet vetítette

A film 3D változatban is látható, aki teheti így nézze meg. Mi a filmklubban a sima változatot láttuk, de észrevehetők azok a képsorok, amelyek 3D technika után vágyódnak. A film nagyon gyönyörű. Kicsit rejtélyes, kicsit szomorú, kicsit mesei, de minden porcikája ki van találva, az egységes szemlélet, az összhangzó értelem sugárzik a filmből. Gyönyörű csapatmunka!

2012. 10. 13. szombat

Kultúra a bevásárló központban a Budai Allee-ban

A Nemzeti Színház jegyvásárlással és divatbemutatóval egybe kötött kiállítást rendezett az Allee-ban, egyáltalán nem titkolt reklám szándékkal. Nagyon jó ötlet, támogatandó. Összefogva több színházzal a néző után vinni a jegyvásárlási lehetőséget, díjazandó kezdeményezés!

2012. 10. 16. kedd

Sok van, mi csodálatos, De az embernél nincs semmi csodálatosabb. (Szophoklész: Antigoné)

Nehéz nem elfogultnak lenni!

Sokszor, többször leírtam, hogy mennyire lenyűgöz az alkotni tudó ember tevékenysége. Már önmagában az is csodálatos, hogy létre tudott jönni ez az előadás. Sejtettem, de időközben megtudtam a felmerülő nehézségeket. Nem gondolom azonban, hogy, ha bármely mai alkotót megkérdeznénk, legyen az színházi, zenei illetőleg más művészeti ággal foglalkozó, vagy a civil szférából érkező bárki, (akár egy vállalkozó), ha kitalál valamit és azt meg is szeretné valósítani, hogy könnyebb lenne a helyzete, mint jelen esetben Kárászy Szilviának.

Rengeteg ötlet, szép gondolat szerepelt az előadásban. Kárászy zongoraművész, de ez így már régen nem igaz (legalábbis azokat az alkotásokat tekintve, amelyeket volt szerencsém élvezni), Kárászy Szilvia őszművészeti alkotó. (Nem tudom, hogy van-e egyáltalán erre a művészeti ágra megfelelő szó?) Aki meglátja bármilyen alkotásban az összhangzattant, aki rálát más művészetekre, aki bele lát valamit a másik alkotásába, aki hozzá tesz és elvesz, mely tevékenység által merőben új alkotást hoz létre. Ez csodás!

Az alapgondolat tisztelgés Weöres Sándor avagy az Ő Psychéje előtt. S ebbe belefér a nő és a férfi köré csoportosítható bármilyen gondolat, nem kell mást tenni, mint imádni és követni Weöres Sándor férfi-nő-gyermek így egyben és egyenként is meglévő egyéniségét. De mi kell ehhez? Ismeret, szeretet, tehetség!

Van még valami, ami fontos Kárászy Szilvia esetében és ez a szexualitás. Mert e nélkül nem jöhetett volna létre az a csodálatos, két zongorára kitalált mű, amit ketten Binder Károllyal adtak elő, Jing/Jang formában felállított hangszereken. (Kár hogy a MÜPÁ-nak nincs fehér zongorája, de lehet, hogy az már túlzás lett volna!)

Telitalálat volt Fekete Ernő szerepeltetése, amikor elvonult a pergődobbal kísért lámpás menet, Fekete Ernő berobbant a színpadra (hirtelen megvilágítása ezt az érzetet keltette) és megszólalt:

A nő: tetőtől talpig élet.

A férfi: nagyképű kísértet.

A vers ritmusára bevonult a zenekar, elől a nők ujjatlan „kis feketében”, hófehér karokkal, vállakkal, hátborzongató volt. Lehet, hogy véletlen, hogy gyönyörű fiatal nők sétáltak át a színpad előterében, hogy elfoglalják helyüket a zenekarban (Zuglói Filharmónia), de ha nem akkor tökéletesen kitalált bevonulás volt!

A verset kezdő sorait azért idéztem ide, hogy az olvasó kissé beleélje magát az előadás kialakuló hangulatába, de egyébként is csodálatos vers és Fekete Ernő hasonlóképpen adta elő. (Levelem végén, a vers, teljes egészében olvasható!)

Innentől kezdve az előadás számomra evidens volt, már nem kellett tovább törni magam, hogy kitaláljam miről is szól ez az egész.

Jöttek egymás után a meglepetések. A japán dobosok, és az üllöt verők, csodálatos volt Babics Antal kontrabasszus játéka. Tetszett volna a jelbeszélő gyerekek szerepeltetése (ismerjük Kárászy Szilvia szimpátiáját a fogyatékkal élőkkel szemben), de ebben az esetben nem tudtam követni, nem értettem a jelelést. Pedig igyekeztem, és láttam, hogy a „gyengébbek kedvéért” ismételnék is, de sajnos nem értettem Őket. Csak mertem remélni, hogy Weöres Sándor verset mondanak!

Az orgona játék kifejezetten hatásos, meglepő és szerethető volt, ez a hatalmas hangszer a MÜPA egyik rendelkezésre álló szolgáltatása, csodálatos hangszere, kihagyni a műsorból egyenesen véték lett volna. A zenei anyag megítéléséhez sokkal jobban kellene értenem. Tudom, hogy Kárászy szerzemények hangzottak el, és nem tudom biztosan, hogy Sosztakovics, Rahmanyinov, Wagner (Parsifal) műveket vagy csak idézeteket hallottam (Jó lett volna egy részletes műsorlap!)

Nem volt teljesen hibátlan az előadás, legalább is technikailag, de úgy gondolom, hogy ezek a hibák, ha még lett volna egy kis idő és pénz mind kivédhetőek lettek volna. Kicsit rövidebb ideig tartó animáció, több lett volna. (A kertészek szokták mondani, hogy szép kertet ollóval lehet csinálni! Nagyon megfontolandó tanács.)

Mintha egy kicsit kevés lett volna a fény! Sejttem, hogy a vetítések elhalványultak volna, amennyiben erősebb a színpad megvilágítása, de az is lehet, hogy Kárászy művésznő

kifejezett kívánsága volt, így is hangsúlyozva az est hangulatát. Néha azonban nem ártott volna a Művésznő fejjéppel történő hangsúlyozása, illetőleg megvilágítása. (Volt olyan rész, amikor egyszerűen nem volt rajta fény!)

Tudjuk, hogy a Kárászy művésznő a „Harangjáték királynője”, de ebbe az előadásba a harangjáték szerepeltetése nem volt feltétlenül szükséges, legalábbis az ilyen jellegű nagy zenekarral való szerepeltetése nem. Máskor és máshol, önállóan vagy más hangszerekkel együtt nagyon különleges tud lenni a harangjáték alkalmazása!

És még valami: Ezen az estén egy teljesen más, merőben új Kárászy Szilviát ismerhettünk meg. Hangulatában és külső megjelenési formájában egyaránt új, eddig ismeretlen Művésznő jelent meg a színpadon, teljes alázattal a munkája iránt! A lesóványodott alak, a kis fekete ruha mind, mind új jelenség Kárászy esetében. Korábbi hangversenyein hozzá szoktatott minket az arany ragyogáshoz, a földig érő estélyi ruhához, ami jelen esetben teljesen elmaradt, a Művésznő, külső megjelenési formájában is beleolvadt a műbe. Nagyon-nagyon valószínű, hogy szándékos volt, Ő is egy része, hangszere, zenésze, énekes (átlényegült volt!), gondolat hordozója volt és akart lenni az előadásnak. Ő ezen az estén úgy emelkedett ki, hogy képes volt elrejteni magát a művében!

Gratulálok Szilvia szép munka volt!

2012. 10. 17. szerda

Nagyon szép filmet láttunk, mélyen szívbe markoló.

Nagyon – nagyon - nagyon sajnós, hogy ilyen csak a mesében van, ha lehet is valami valóság alapja a forgatókönyvnek bizonyára nem ilyen felhőtlen!

Érdeemes megnézni.

2012. 10. 20. szombat

OPERA

2012. október 20. szombat 19h - 21.10 h
BÉRLETSZÜNET

Sz.Rahmanyinov – M.Muszorgszkij –
R.Wagner – orosz cigányzene

KARAMAZOV TESTVÉREK

Balett két felvonásban

Szövegíró: F.M.Dosztoevskij nyomán:

Boris Eifman

Karmester: Szennai Kálmán

Koreográfus: Boris Eifman

Asszisztens: Olga Kalmikova

Betanító balettmester: Jurij Ananian, Vera Arbuzova

Ilja Oszipov, Olga Paradnyik, Okszana

Tverdohlebova

Próbavezető balettmester: Végh Krisztina,

Andrea Paolini Merlo, Venekei Marianna

A szövegírást elmondja: Tóth Sándor színművész

Díszlet- és jelmeztervező: Vjacseszlav Okunjev

Világítástervező: Boris Eifman

Alekszej: JELLINEK GYÖRGY

Iván: BAJÁRI LEVENTE

Dimitrij: MAJOROS BALÁZS

Katyerina: BAKÓ-PISLA ARTEMISZ

Grusenka: SÜVEGES NÓRA

Fjodor Pavlovics: KOMAROV ALEXANDR

Az előadásról, összesítve a véleményemet, azt tudom mondani, hogy belegyúrtak minden eladhatót. Szenzációs zenéket, fergeteges táncot, füst ködöt.

Dosztojevszkij hatalmas művét a Karamazov testvéreket elég nehéz belegyúrni két órába, de mint láthattuk, a szinopszist is el lehet táncolni. Egységes zenei anyag nem állt készen rendelkezésre, választani kellett a zeneirodalomból. Ami bizony eklektikusra sikeredett, egységesebb lehetett volna, ha csak orosz zeneszerzőktől válogat Boris Eifman, Ő írta a librettót és Ő volt a koreográfus is, nyilván a zenéket összeválogató is. Rahmanyinov, Muszorgszkij (Egy éj a kopár hegyen, részlet), Wagner (Tannhäuser nyitány, részlet), orosz cigánydal képezte az előadás zenei anyagát.

Akár mennyire is szeretem Wagnert ebből az összeállításból kihagytam volna. A jelenet, amely táncban elbeszélve Jézus és az Inkvizítor elmélkedését mutatja be, szinte lehetetlen feladat! Ezért volt beillesztve a szöveg is, de aki nem ismeri Dosztojevszkij művét nem értheti, hogy miről van szó. (Inkvizítor: Nem kell az embernek a szabadság, mert nem tud mit kezdeni vele. Jézus: Fel kell szabadítani az embert, hogy szabadon cselekedhessen. Tömören!) Az Inkvizítor szövege hangzik el a jelenetben. Aki ráadásul elűzi Jézust: Nem kellesz! Menj! Távozz! Az egész jelenet, a legkisebbik testvér, Alekszej, a pap víziója az Inkvizítorral, Jézussal. A Tannhäuser zenéjére, amiről köztudomású, hogy a szerelmet, a buja vágyat favorizálja! Hát nem hatalmas ellentmondás?

Mindezek ellenére nem bántam, meg, hogy ott voltunk, Operába menni mindig, mindenkor nagyon élvezetes dolog. Csodás az épület, elég régóta szemlélem folyamatosan és a csodálatom semmit nem csökkent. Azt is leírtam már párszor, hogy szinte minden esetben telis tele van külföldiekkel, tehát van híre a határon túl, a háznak, a programnak. Kevés olyan turista lehet, aki legalább az előcsarnokba nem lép be, ha látja a szünetekben a nagyérdeműt a teraszon, vagy a feljáró alatt álldogálni. Balett előadás pedig kifejezetten alkalmas a külföldinek számára, mert a balett nyelve nemzetközi. A kiválasztott zenék világhírűek és annak aki nem érti a balettet, élményt jelenthet csak a zene hallgatása is.

És még valami: Barátunk jóvoltából kiváló helyen, a földszinten ülhettünk, szakmai jeggyel Említettem, hogy rengeteg külföldi néző volt ismét az Operában. Ennek, vagy talán az engem szerető égi hatalmasságoknak, esetleg már légiessé vált gondoskodó szüleimnek köszönhetően, találtam valamit. Nahát már az Operában is szemetelnek! - és lehajoltam a kis papír fecniért, majdnem kidobtam a kijáratnál levő szemetesbe, amikor megnéztem, parányira összehajtogat 20 Eurós volt! (Azaz visszakaptam a jegy árát!)

2012. 10. 21-23

Utazás Szabadkára

Jó kis buli volt!

Ha bírjuk menjünk máskor is, természetesen máshová! Köszönet a szervezőknek és a résztvevőknek!

2012. 10. 29. hétfő

Operaház. Verdi: Requiem

Régen vágytam már ezt a művet hallani! Mozgalmas októberünket ez a megrendítően szép zene zárta le.

Amikor az Anyósom meghalt jegyünk volt a Sportcsarnokba (ami később leégett!) a Requiem-re. Nem akartam elmenni, de az Apám azt mondta: Kislányom ez gyászzene, ennél méltóbb emlékezés nem létezik! Így gondolom én is, azóta!

Szeretettel

Ibici

A nő

A nő: tetőtől talpig élet.
A férfi: nagyképű kísértet.
A nőé: mind, mely élő és halott,
úgy, amint két-kézzel megfogadhatod;
a férfié; minderről egy csomó
kétes bölcsesség, nagy könyv, zagyva szó.
A férfi - akár bölcs, vagy csizmavarga -
a világot dolgokká széthabarja
s míg zúg körötte az egy-örök áram,
címkék között jár, mint egy patikában.
Hiában száll be földet és eget,
mindég semmiségen át üget,
mert hol egység van, részeket terem,
és névvel illeti a végtelent.
Lehet kis-ember, lehet nagy-vezér,
alkot s rombol, de igazán nem él
s csak akkor él - vagy tán csak élni látszik -
ha nők szeméből rá élet sugárzik.
A nő: mindennel pajtás, elven
csak az aprózó észnek idegen.
A tétlen vizsgálótól összefagy;
mozogj és mozgasd s már királya vagy:
ő lágý sóvárgás, helyzeti erő,
oly férfit vár, kitől mozgásba jó.
Alakja, bőre hívást énekel,
minden hajlása életet lehel,
mint menny a záport, bőven osztogatva;
de hogyha bárki kétkedően fogadja,
tovább-libeg s a legény vérig-sértve
letottyan címkéinek búvkörébe.
Valóság, eszme, álom és mese
úgy fér hozzá, ha az ő köntöse;
mindent, mit párja bölcsességbe ránt,
ő úgy visel, mint cinkos pongyolát.
A világot, mely észnek idegenség,
bármeddig hántod: mind őnéki fátyla;
és végső, királynői díszruhája
a meztelenség. (Weöres Sándor)